

gav, i hvilken Retning Ministeren vilde gaa. Jeg finder da et Fingerpeg i et Par Lovforslag, som Ministeren fremsatte i Slutningen af forrige Samling, jeg tror, det var i Marts Maaned, altsaa saa sent, at det ikke kan have været Ministerens Tanke, at de kunde naa at blive færdigbehandlet. Det var et Lovforslag om Ændring af Indkomst- og Formueskatte- loven og et Lovforslag om Ændring af Arveskatten eller en Tilføjelse til Arveskatte- loven, om man vil. Jeg skal ikke komme ind paa disse Lovforslag i Enkelt- heder, men et Par Bemærkninger har jeg dog Lyst til at gøre.

Ved det første Lovforslag, det om Ind- komst- og Formueskatten, ændres der ikke noget synderligt ved Sæts, Procenter o. s. v., og jeg forstaar det da ogsaa saa- ledes, at det ikke giver sig ud for at skulle bevirke noget synderligt større Udbytte end den nuværende Lov. Ministeren har jo imidlertid opdaget, at den Indkomst- og Formueskat til Staten, som vi har, er af en saadan Natur, at den i nogle Tilfælde bevirker, at Kommunen ingen Indtægt har at ligne paa, og Ministeren har da i sin Visdom fundet paa, at der skal være en Indtægt at ligne paa, og denne Indtægt kunde saa passende være den Skat, der er svaret til Staten. Det vil med andre Ord sige, at man praktisk taget indfører en Formueskat til Kommunen uden at lette den Formueskat, man allerede har til Sta- ten. Dette betyder jo ganske simpelt, at man sætter sig til at spise af sin Formue. Dernæst ændrer Ministeren de nuværende Fradragsregler. Medens det Princip, Mi- nisteriet Neergaard lagde til Grund for sin Skatteordning i 1922, var det, at de Ind- tægter, der ikke var større, end at man lige kunde leve af dem, havde liden eller ingen Skatteevne, hvorfor Fradragene blev sat til 1 600 Kr., 1 400 Kr. og 1 200 Kr. for henholdsvis København, Købstæderne og Landkommunerne, foreslog Ministeren nu disse Fradrag nedsat til 1 200 Kr., 1 000 Kr. og 800 Kr., endvidere foreslog han Fradraget for enligstillede nedsat fra 800 Kr., 700 Kr. og 600 Kr. til 600 Kr.; 500 Kr. og 400 Kr. Til Gengæld fordob- lede Ministeren Børnefradraget, idet han forhøjede det fra 300 Kr., 250 Kr. og 200 Kr. til 600 Kr., 500 Kr. og 400 Kr. Hvad vil dette komme til at betyde i Praksis? Det vil betyde, at alle de gamle, som har faaet Børnene fra Haanden, og alle de alderdomsunderstøttede vil faa Skattepaa- læg, og værst vil det gaa ud over de en- ligtstillede. Dette har undret mig saare.

En gammel Enke ude paa Landet maa have 250 Kr. i Egenindtægt, hertil faar hun 300 Kr. i Aldersrente + 78 Kr. i Dyrtdistillæg, hvorved hun altsaa kommer op paa en Indtægt af ca. 600 Kr. Denne Enke har hidtil været fri for at betale Indkomst- skat, og hun har sandt for Dyden heller ingen Skatteevne. Men hvad gør Ministe- ren? Han siger: Nej, du skal sandelig be- tale Skat af dine 200 Kr. — og saa tager han 80 Ø. i Skat af hende. Det er lige til et Par Pund Svesker! Saa mange tror jeg nu ikke, hun havde brugt, saa jeg for- staar egentlig ikke, at Ministeren ophæver Sveskeskatten og saa klasker paa Ind- komstskatten. Jeg kunde næsten have Lyst til at spørge den højtærede Minister: Hvor kan Ministeren egentlig nænne, at en gammel Enke, der kun har 250 Kr. i Egenindtægt og dertil faar 300 Kr. i Al- dersrente og 78 Kr. i Dyrtdistillæg, skal betale Indkomstskat til Staten. Hvis det havde været en Venstregering, der havde foreslaaet saadant noget, skulde man have hørt, jeg vil ikke sige et Brøl, men et Hyl ud over Landet — for slet ikke at tale om, hvis det havde været de Konservative. Jeg maa sige, det har undret mig, at det skulde falde i en socialdemokratisk Ministers Lod at beskatte de fattigste her i Landet. Nu maa man for mig kalde det socialdemo- kratisk eller demokratisk-socialt, jeg ved ikke, hvilket Udtryk man vil bruge — det ærede Medlem Hr. Rode havde begge Ud- tryk forleden —, men jeg for mit Ved- kommende vil i hvert Fald sige, at en saadan Beskatning er udemokratisk. Jeg vil ogsaa have Lov til at sammenholde Forslaget med de Forslag, som blev gen- nemført af Venstre og Konservative — vi kan jo efter de Herrers Anskuelse ikke gøre noget demokratisk —, og jeg vil spørge de Herrer: Hvad er det mest de- mokratiske? Man skal jo kende Træet paa dets Frugter. Jeg for mit Vedkommende er ikke et eneste Øjeblik i Tvivl om, hvad der er mest demokratisk, men jeg havde neppe ventet, at det skulde blive Social- demokrater, som vilde beskatte de fattig- ste blandt de fattige. Men saadan kan det altsaa gaa.

Gennem det andet Forslag, der an- gaar Skat af Dødsboer, vil man som en Forlodsskat af den samlede Boformue tage de 5 Mill. Kr., som man har opgivet som Skat af tørrede Frugter. Hvis jeg husker ret, er Arveskatten paa det sidste Stats- regnskab, der nu blev os forelagt, gaaet ind med 13 Mill. Kr. — det er ellers 10 Mill. Kr., Arveskatten plejer at give —,